

betale skadeserstatning. Det er rimeligt, at vi får det undersøgt, før vi færdiggør lovgivningen. Det håber jeg så at vi får her i en nær fremtid, for det kan jo heller ikke hjælpe, at vi laver en lovgivning, der siger et, og så har vi set, at Højesteret i nogle andre tilfælde kommer og underkender det, og så er det en helt anden situation, vi har.

Så det er sådan en større juridisk vurdering, vi skal have, før at vi kan gå videre med lovforslaget. Men jeg har sådan en tiltro til, at ministeren måske allerede har været ved at undersøge det, for jeg kan ikke forestille mig, at ministeren selv er interesseret i at komme ud på en juridisk glidebane, hvad det angår.

Der ligger også i det her, at bøden til den ansatte kan hæves, hvis den pågældende overtræder lovgivningen. Som det fremgik af debatten før middagspausen, vil jeg hellere have, at lønmodtageren får en lille bøde for at overtræde den end en fyreseddel, for der er ligesom lagt op til, at arbejdsgiverne jo bare kunne fyre medarbejderne, hvis de overtrådte den. Jeg foretrækker, at man gør, hvad man kan for at beholde dygtige medarbejdere, og at medarbejderen så får en lille bøde for at overtræde. Jeg er også sikker på, at medarbejderne hellere vil have en lille bøde for at overtræde arbejdsmiljøloven end få en fyreseddel i hånden. For konsekvensen af det her er, at arbejdsgiverne siger: Jamen o.k., så må vi til at slå hårdere ned, så må vi følge den opfordring, som er kommet fra fagbevægelsen om, at vi bare skal fyre vores medarbejdere. Vi har jo også hørt partier herinde sige, at så skal medarbejderne fyres.

Det er ikke den politik, vi fører, og det er ikke den politik, man skal føre for at fastholde medarbejderne. Så i den forbindelse tror jeg, at det er helt acceptabelt.

Men som sagt, inden vi tager endelig stilling, skal vi have undersøgt det juridiske aspekt, og den undersøgelse ser jeg frem til at ministeren fremlægger i Arbejdsmarkedsudvalget.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig fire, der har bedt om bemærkninger til ordføreren. Den første er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu kom hr. Bent Bøgsted jo tidligere med den påstand, at der er mindst 50.000 ansatte på det danske arbejdsmarked, som nægter – nægter –

at overholde lovgivningen, på trods af at deres arbejdsgivere gang på gang pålægger dem, at de skal overholde lovgivningen.

Det er jo samtidig en påstand om, at de største arbejdsmiljøproblemer i det her land skyldes, at de ansatte ifølge hr. Bent Bøgsted ikke vil overholde lovgivningen, og at det ikke er arbejdsgiverne, der har ansvaret for de arbejdsmiljøproblemer.

Jeg vil godt høre, om det virkelig er hr. Bent Bøgsteds opfattelse af situationen for arbejdsmiljøet i det her land, at problemet er, at de ansatte nægter at overholde lovgivningen, på trods af at deres arbejdsgivere kræver det af dem. Hvis det er opfattelsen, kan jeg godt forstå, at hr. Bent Bøgsted har den holdning til det her lovforslag, som han har.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu har jeg aldrig nogen sinde sagt, at lønmodtagerne nægter at overholde lovgivningen. Det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der siger, at lønmodtagerne nægter at overholde den. Det har jeg aldrig nogen sinde sagt.

Jeg har sagt, at det finder sted ude på arbejdspladserne, hvor man glemmer at tage en hjelm på, man glemmer at hæfte en eller anden sikkerhedsafskærmning på, man glemmer lige, at der er et advarselsskilt på det, man arbejder med, man koncentrerer sig om sit arbejde, og så gør man et eller andet uden at tænke over, hvad det er, man gør, og så glemmer man lige at se, at der er et sikkerhedsskilt, der advarer. Det er det, det drejer sig om. Det er ikke noget med, at der er nogle lønmodtagere, der nægter at overholde arbejdslovgivningen, overhovedet ikke. Det må jo stå for hr. Jørgen Arbo-Bæhrs egen regning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det kniber øjensynlig med korttidshukommelsen.

Det eksempel, jeg nævnte fra autoværkstedet, handler netop om nogle personer, som nægter – nægter – at efterfølge arbejdsgiverens påbud, og så siger jeg, at så må konsekvensen være, at man som arbejdsgiver bliver nødt til at fyre de mennesker, fordi man ikke kan være vidne til, at de udsætter sig selv for fare ved at nægte at efterleve påbuddet.

Kl. 13.15

Det var de mennesker, jeg snakkede om, det var dem, hr. Bent Bøgsted sagde, der var mindst